

Zarządzenie w sprawie regulaminu cmentarzy – akt prawa miejscowego czy nie?

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: środa, 03, listopad 2021 10:33

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 269

Prokurator Rejonowy zaskarżył zarządzenie Burmistrza w przedmiocie ustalenia regulaminu cmentarzy komunalnych w Gminie, a Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu przy tej okazji udzielił odpowiedzi na tytułowe pytanie. Jakiej?

Na wstępie Sąd podkreślił, że w orzecznictwie sądów administracyjnych istnieje rozbieżność co do zakwalifikowania aktów regulujących kwestie opłat za świadczenie usług komunalnych o charakterze użyteczności publicznej oraz za korzystanie z obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (w tym cmentarzy komunalnych) do kategorii aktów prawa miejscowego. Zgodnie z jedną linią orzecniczą tego rodzaju akty nie stanowią aktów prawa miejscowego, lecz są aktami o charakterze kierownictwa wewnętrznego (por. wyrok NSA z dnia 20 października 2005 r., sygn. akt II OSK 138/05; wyrok NSA z dnia 24 lutego 2010 r., sygn. akt II GSK 1103/08; wyrok NSA z dnia 6 kwietnia 2006 r., sygn. akt OSK 19/06).

Idąc dalej WSA wskazał, że w opozycji do powyższego twierdzenia pozostaje drugi nurt orzeczniczy, zgodnie z którym regulacje te stanowią akty o charakterze prawa miejscowego. Akty te mają bowiem charakter powszechnie obowiązujący, a ich adresatem, na którego nakładają określone obowiązki, nie jest sama administracja, lecz wszystkie podmioty prawa, zewnętrzne wobec administracji (por. wyrok NSA z dnia 15 czerwca 2015 r., sygn. akt I OSK 662/15; wyrok NSA z dnia 7 lipca 2011 r., sygn. akt II GSK 1022/10; wyrok WSA w Krakowie z dnia 11 marca 2016 r., sygn. akt III SA/Kr 1360/15; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 8 maja 2013 r., sygn. akt III SA/Wr 73/13; wyroki WSA w Gliwicach z dnia 6 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV SA/Gl 865/16; z dnia 11 kwietnia 2016 r., sygn. akt IV SA/Gl 890/15). Wedle WSA, do takich właśnie aktów należało zaliczyć zakwestionowane przez Prokuratora zarządzenie. Dokonując kwalifikacji tego aktu, trzeba bowiem według Sądu uwzględnić, że jego adresatem nie jest sama administracja. Zarządzenie to w ocenie WSA posiadało charakter generalny – bowiem zawarte w nim (w załączniku do zarządzenia) normy definiowały adresata przez wskazanie pożądanych cech, a nie przez wymienienie nazw adresatów oraz abstrakcyjny – gdyż nakazywane, zakazywane lub dozwolone zachowanie miało mieć miejsce w pewnych powtarzalnych okolicznościach, a nie w jednej konkretnej sytuacji. Ponadto zdaniem Sądu miało ono charakter normatywny, co wynikało z postanowień wyznaczających adresatom sposób zachowania się w postaci nakazu, zakazu lub uprawnienia oraz zewnętrzny – bo skierowane było również do podmiotów pozostających poza strukturą administracji.

Te wszystkie cechy według WSA przemawiały za uznaniem zaskarżonego zarządzenia za akt prawa miejscowego, którego obowiązywanie – w świetle art. 88 Konstytucji RP – zależało od jego ogłoszenia.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 12 października 2021 r., II SA/Op 424/21

Źródło: [CBOSA](#)